

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXIV. De puerò à lupo rapto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

C A P V T X X I I I .

De muto.

Sicut quoque clarissimum clarissimis regni primoribus coram adstantibus celebre super muto factum sub oculis omnium, memorie hominum tradere non indignum duximus. Nam rem gestam ita per famulā suam Christus clare operari voluit, quod penè nullum latere potuit. Philippus Rex propter sui confirmationem, interim verò, quod magis fauorem sibi præstare credebat, propter translationem beatæ Virginis, *indixerat: farr.leg.co-mitia indexe-rat. mutus quidam fernulus in comitatu probabilium virorum de Pogen, conuenerat: quorum vasa, quia & ipsi pœnitentes erant, portabat. Regina ad Ecclesiam processura, cum de more solenniter à Clero suscipitur, confusus interim populorum clamor exoritur, non frustra morituro denique homini, sed Muto singula-soluitur. laudes cum Christo suo iam viuenti conclamatim. Testor Christum & eius Apostolos, iste, qui prius nullam, ut puto mutus, linguam nouerat, singulis ad interrogata, propriâ lingua disertus respondebat.

C A P V T X X I V .

De puerò à lupo rapto.

Sicut referam de bruto animali, cuius innata sibi rapacitatis ingluies, dum prædam rapuit, quasi nomen CHVNEGVDIS contra se inuocatū sensisset, à suo furore quieuit. Nam Lopus dum circa caulas ouium vespertinus naturę suę ingenio versatur, paruum ante fores incautè relictum, lustris suis intulit. Aliorum autem, qui territi fuerant per lupum, mater pueri clamore excitata, omnes ciues suos, manibus complosis pectora tundēs, multis eiulatibus in dolorem commouit. Omnibus bestiam insequi, quia nox instabat, incassum iudicantibus, mater ad Ecclesiam confugens, signis, velut mortuo, tertio compulsa-

Q 3 tis,

Invocatōne B. tis, pro conseruatione filij aures Virginis illic pernox appellare non desinebat.
Kunegundis
eripitur pue-
rulus ex fau-
cabus lupi.

Mane facto nutricius ille syluæ erūpens, paruulum, quem rapuerat, illasum reportat, & insulco, ybi boues pridie arauerant, in pellicula sua diligenter inuolutum collocat, ipse propter sedens custodias obseruat. Vbi verò ruricolas & vomeres iam appropinquare sibi videt, quasi de paruuli quiete securus, mansuetus discedit. Quem illi, vt mos est, clamore persequentes, seruus, qui boues stimulabat, pelles aspiciens, ecce, ait, tegumenta pneri, quem lupus rapuit. Accurrens, dormientem paruulum intactum, vultu splendidum reperiunt, & non sine multa admiratione hæc considerantes, ciuibis & matri nuntiant. Illa aduolans, & præ gaudio in lacrymas pro rumpens, ybi, & quo modo fuisset, inquirit. Ille, iuxta ætatem simpliciter; *Canis, ait, ille, qui me aportauit, blandè me perlingens in si-*
nus suo compositum, tota nocte dormire fecit.

C A P V T X X V.

De seruulo.

Sta, quæ modo succinctè miracula diximus, & alia plura, quæ vitio prolixitatis transimus, ne more hirudinis lectorē, quem huc usque studiosum tenuimus, effluendo fastidiosum occidamus, signum in seruulo quasi annorum sedecim diuina operatione *exponamus, aut simile quid deesse videatur.

*acrem,

Estum. * Qui cæteris membris secundum ordinem naturæ bene dispositis, in principali, quod est caput, tanta passione agitabatur, vt sine intermissione parieti, si proximus esset, allideretur, pectus mento tunderet, scapulas tempore verberaret, nunquam in eodem statu, vel verba fundens, cibum aut potum vix aliquando sumens, permaneret. Si quando illi dormire contigisset, solo collapsus, modo caput terra, modo *cælum pulsare videres; & quod miserabile dictu, dum ab omnibus, propterea quod horribilis visu foret, fugeretur, à singulis videri optabatur.

IIIc